

147

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 stycznia 1953 r.

w sprawie przejściowego sposobu ustalania podstawy wymiaru zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

W związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie zniesienia bonowego zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych zarządza się, co następuje:

§ 1. Jeżeli podstawę wymiaru zasiłku (chorobowego, domowego, szpitalnego, sanatoryjnego, połogowego), należnego za czas po 3 stycznia 1953 r., stanowi w całości lub w części zarobek za czas przed 4 stycznia 1953 r., zarobek ten podwyższa się o taki procent, o jaki — wskutek ogólnej podwyżki płac — podwyższa się odpowiednią płacę podstawową. Przy zarobkach wypłacanych za okresy tygodniowe przelicza się zarobek za czas do 3 stycznia 1953 r. włącznie, przy zarobkach wypłacanych za okresy miesięczne — zarobek za czas do 31 grudnia 1952 r.

§ 2. Do obliczenia zasiłku pogrzebowego stosuje się zasady określone w § 1, jeżeli śmierć osoby nastąpiła po dniu 3 stycznia 1953 r.

§ 3. Zasiłek pokarmowy — bez względu na datę wypłaty — należy wymierzać w dawnej wysokości za czas

do 3 stycznia 1953 r., w nowej wysokości — za czas od 4 stycznia 1953 r. Nową wysokość tego zasiłku ustala oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w trybie dotychczas stosowanym, według nowej ceny obowiązującej w handlu uspołecznionym.

§ 4. Osobom uprawnionym, którym wypłacono lub przekazano zasiłki według innych zasad aniżeli ustalone w §§ 1—3, należy dopłacić różnicę.

§ 5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyda szczegółowe wytyczne w zakresie wykonania niniejszego zarządzenia, w szczególności ustali, jakie dowody będą uważane za podstawę do wypłacenia wyrównania (§ 4), jak również jakie dowody dołączą zakłady pracy do list wypłaconych zasiłków, przesyłanych Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki

148

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 stycznia 1953 r.

w sprawie wysokości świadczeń w ubezpieczeniu brackim.

W związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie zniesienia bonowego zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych zarządza się, co następuje:

§ 1. Składniki wymiaru brackiej pensji inwalidzkiej ustala się w następującej wysokości:

- a) wysługę — 53 zł miesięcznie;
- b) stopniówkę: za każde 12 miesięcy pracy pod ziemią — 7,30 zł miesięcznie, a za każde 12 miesięcy innych okresów zaliczalnych przy wymiarze pensji — 6,57 zł miesięcznie.

§ 2. Wysokość rent sierot niepełnych ustala się na 26 zł, a sierot pełnych — na 53 zł miesięcznie.

§ 3. Pensje inwalidzkie i wdowie, wymierzone na podstawie dotychczasowych przepisów, podwyższa się o 46%, a pensje sierocę — do wysokości określonej w § 2.

§ 4. 1. Wysokość zasiłku (dodatku) pogrzebowego:

- a) po śmierci osób uprawnionych do pensji inwalidzkiej lub wdowiej oraz po żonach pensjonistów — ustala się na 525 zł;
- b) po śmierci sierot, uprawnionych do pensji sierocęj i po dzieciach pensjonistów — ustala się na 262 zł.

2. Zasiłek (dodatek) pogrzebowy w wysokości określonej w niniejszym zarządzeniu przysługuje, jeśli śmierć osoby, po której zasiłek przysługuje, nastąpiła po dniu 3 stycznia 1953 r.

§ 5. Wysokość pensji, określona w niniejszym zarządzeniu, ma zastosowanie do pensji, przysługujących od dnia 4 stycznia 1953 r. Za okres od dnia 4 stycznia 1953 r. do dnia najbliższego terminu płatności pensji należy wypłacić wyrównanie w wysokości 1/30 podwyżki pensji za każdy dzień.

§ 6. Jeżeli w wyniku obliczenia świadczenia brackiego przypadają do wypłaty końcówka w groszach, zaokrągla się ją w górę do pełnego złotego, jeżeli końcówka wynosi powyżej 49 groszy, lub w dół, jeżeli końcówka wynosi 49 groszy lub mniej.

§ 7. Traci moc pkt 2 zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 kwietnia 1951 r. w sprawie zmian w ubezpieczeniu brackim (Monitor Polski Nr A-43, poz. 555).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 stycznia 1953 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki